

Gaardene. Med Hensyn til Huusmanden kunde det vel være, at man med nogen Grund kunde tænke, at Huuseieren, naar Fæstehuusmanden for Fremtiden ikke kan formenes at tage Inderster, kunde sige: „Ja, saa vil jeg ikke fæste Huset bort, men jeg vil leie det bort“; det kan man tænke sig. Men, jeg spørger enhver af de Herrer, og navnlig vil jeg spørge enhver Godseier, om han af den Grund vil lade være at fæste et Huus bort? (Ja!). — Jeg hører vel et enkelt Ja, men jeg tvivler dog paa, at en Godseier af den Grund vil lade være at fæste sit Huus bort. Vil han lade være at fæste sit Huus bort, saa vil han gjøre det af andre Grunde, og en Grund turde det maaskee være, at han ikke kan bestinge sig Arbeide deraf; men, at han, fordi han ikke kan forbyde Fæsteren at tage Inderster tilhuse, derfor ikke skulde ville fæste Huset bort, det troer jeg paa ingen Maade.

Den ærede 6te Landsstingsmand for 6te Valgfreds (Holberg) har talt endeel om, hvad der er passeret i Landsstingets og Folketingsgets forenede Udvalg. Det forekommer mig, at dette egentlig ikke saa strengt taget hører ind under Thinget. Det forekommer mig, at dette maatte være en Sag, som den ærede Landsstingsmand maatte afgjøre med Udvalget, og var han saa ikke tilfreds med en saadan Afgjorelse, som der fandt Sted, saa maatte han andrage paa en Forandring i Regulativet, eller hvad der i denne Retning kunde gøres. Efter min Formening maa Udvalget, saalange det ikke har afgivet sin Betænkning, være berettiget til, og navnlig maa dets Majoritet være berettiget til at optage Sagen paany. Ethvert af Udvalgets Medlemmer maa, naar det kommer til den Overbeviisning, at det har feilet, være berettiget til at sige: „Jeg optager Sagen paany; jeg forandrer min Afstemning og vil afstemme saaledes nu“; og det forekommer mig, at Sagen kun vilde være slet tjent med, at man holdt paa en Afstemning, som man ansaae for at være urigtig. Her i Thinget have vi 3 Afstemninger i hver Sag. I Udvalget har man undertiden besluttet noget Lignende, undertiden ikke. Har man en Afstemning for sig, saa forekommer det mig ikke, at man derfor kan sige, at Majoriteten

ikke skulde være berettiget til at sige: „Denne Afstemning vilde vi fravige og begynde Sagen forfra“. Jeg for min Deel mener, at Majoriteten altid er berettiget dertil, og jeg erindrerr mangfoldige Tilfælde, hvor der saaledes af Comiteen har været vedtaget Noget, som man siden har forandret, og jeg troer det vilde være meget lidet ønskeligt, ja i høi Grad uheldigt, hvis man ikke vilde ansee Udvalget berettiget hertil. Hvad det angaaer, at den ærede Landsstingsmands Navn findes under Betænkningen, uagtet han ikke har skrevet det, saa erkjender jeg, at det er ganske rigtigt, at han ikke har underskrevet Betænkningen, at Navnet er anført derpaa, er maaskee grundet deri, at det ved Blyant var betegnet paa Udvalgets Betænkning, som her in originali ligger for mig. Hvor hver af de Herrer skulde skrive sit Navn, der var nemlig hvert af Navnene skrevet med Blyant, og ligeledes var det ærede Medlems Navn der skrevet med Blyant. Han har ikke underskrevet Betænkningen, men i Trykkeriet har man maaskee antaget, at det med Blyant skrevne Navn skulde gjælde. Forresten er denne Sag, forekommer det mig, af en meget uordenordnet Betydning. Jeg troer isvrigt, at det havde været bedre, om det ærede Medlem havde gjort en speciel Paategning paa Betænkningen og havde deri oplyst, af hvilken Grund han ikke vilde meddele sin Underskrift, og jeg skal tillige bemærke, at, da jeg leverede ham Betænkningen og da det ærede Medlem sagde mig, at han ikke vilde skrive under, saa spurgte jeg ham, om han da ikke vilde give Betænkningen en Paategning derom. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil erindre det, at dette er rigtigt. (Holberg: Det forhold sig ganske rigtigt.) Det ærede Medlem sagde, at han vilde ikke underskrive, og dermed gif Betænkningen i Trykkeriet. — Det samme ærede Medlem har ytret sig meget om det aldeles Utilfredsstillende og det Utilstræffelige, som der skulde være i, at man for Fremtiden forbød saadanne Bestemmelser i Fæstebrevene; men det forekommer mig, at det ærede Medlem dog ikke kan ville have, at for Fremtiden skulde det være aldeles frit for Parterne at opstille, hvilke Bestemmelser i den Retning de vilde;